

1. Šel přes po - tok Ced - ron k ho - ře
 Kris - tus v mno - hé po - ko - ře,
 pře - šed jej, za - čal tesk - ni - ti
 a vrouc - ně se mo - dli - ti,
 zvo - lav: „Ot - če, u - slyš Sy - na,
 jdet naň těž - ká ho - di - na.“

2. Pro nás prvé trpěl v noci / od zlé duchovní moci, / potom světská ruka ve dne / od jitra přes poledne / přeukrutně bičovala / i na kříži rozpjala.

3. Když jsme tak draze koupeni, / drahou mzdou vyplaceni, / nedávejme místa ďáblu, / raději Kristu Pánu. / Kriste, pro své svaté rány, / ó smiluj se nad námi.

4. Obrát nás k svému životu, / ať nehledíme k světu, / marnost jeho poznajíce, / k tobě se vždy blížíce. / Jej cele již opustíme, / k tobě se připojíme,

5. k tobě, pastýři věrnému / a biskupu věčnému, / neb tys cesta všechněm jistá, / pravda jasná a čistá, / život pravý našich duší, / jenž se nikdy neruší.

6. Pomoz nám v následování / i v každém utrpení, / ať vděční jsme za spasení / a od ďábla zproštění, / ať se tebe přidržíme, / v tvých šlépějích kráčíme,

7. abychom za tebou jdouce, / na tě vždycky hledíce, / došli místa rozkošného, / utěšení věčného, / kde ty již s Otcem kraluješ, / na věky víc neumřeš.

8. Jezu Kriste, jenž spasils nás, / na kříži umřev za nás, / ó by ta krev, jež z tebe šla, / nám v naše srdce vešla, / od hříchů nás očistila, / v tvé království přivedla.

T: podle Lukáše Pražského Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

M: *Pange lingua gloriosi corporis* / Roudnický žaltář, c.1390 /

Písně chval Božských, 1606